

Іван В. Лозовий*

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ ПРОМИСЛОВОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

У статті досліджено теоретичні та прикладні аспекти стратегічного планування промислового розвитку регіонів в умовах цифровізації економіки. Обґрунтовано необхідність трансформації традиційних підходів до регіонального управління промисловістю під впливом цифрових технологій, інноваційних змін, глобалізаційних процесів та структурної модернізації економічних систем. Встановлено, що цифровізація економіки формує нові можливості для підвищення ефективності стратегічного планування, розвитку промислового потенціалу регіонів, удосконалення механізмів прийняття управлінських рішень та забезпечення збалансованого економічного зростання.

У процесі дослідження використано системний підхід, методи наукового узагальнення, стратегічного аналізу, структурно-функціонального моделювання та економічного оцінювання. Визначено основні чинники цифрової трансформації промислового розвитку регіонів та обґрунтовано їх вплив на формування стратегічних пріоритетів регіональної політики. Запропоновано концептуальний підхід до стратегічного планування промислового розвитку, який базується на інтеграції цифрових платформ, інтелектуальних інформаційних систем, технологій оброблення великих масивів даних та інструментів цифрового моніторингу соціально-економічних процесів.

Доведено, що результативність стратегічного планування значною мірою залежить від рівня цифрової зрілості регіону, розвитку цифрової інфраструктури, інноваційної активності підприємств та ефективності взаємодії між органами влади, бізнесом і науково-освітнім середовищем. Встановлено, що впровадження цифрових технологій у процеси стратегічного управління сприяє підвищенню адаптивності регіональної економіки до зовнішніх викликів, посиленню конкурентоспроможності промислового сектору та забезпеченню довгострокового сталого розвитку територій.

Ключові слова: стратегічне планування; промисловий розвиток; регіон; цифровізація економіки; цифрова трансформація; регіональна політика; промисловий потенціал; цифрова інфраструктура; інноваційний розвиток; конкурентоспроможність.

Форм. 3. Табл. 1. Літ. 26.

DOI: 10.32752/1993-6788-2026-1-299-614-624

* ORCID ID: 0009-0003-2843-8098

Ivan Lozovyi

STRATEGIC PLANNING OF INDUSTRIAL DEVELOPMENT OF REGIONS IN THE CONDITIONS OF DIGITALIZATION OF THE ECONOMY

The article explores theoretical and applied aspects of strategic planning of industrial development of regions in the context of digitalization of the economy. The need for transformation of traditional approaches to regional industrial management under the influence of digital technologies, innovative changes, globalization processes and structural modernization of economic systems is substantiated. It is established that the digitalization of the economy creates new opportunities for increasing the efficiency of strategic planning, developing the industrial potential of regions, improving the mechanisms for making managerial decisions and ensuring balanced economic growth.

* State Research Institute of Informatization and Economic Modeling, Kyiv, Ukraine.

The research process used a systematic approach, methods of scientific generalization, strategic analysis, structural and functional modeling and economic evaluation. The main factors of digital transformation of industrial development of regions are identified and their impact on the formation of strategic priorities of regional policy is substantiated. A conceptual approach to strategic planning of industrial development is proposed, which is based on the integration of digital platforms, intelligent information systems, technologies for processing large data sets and tools for digital monitoring of socio-economic processes.

It has been proven that the effectiveness of strategic planning largely depends on the level of digital maturity of the region, the development of digital infrastructure, innovative activity of enterprises and the effectiveness of interaction between authorities, business and the scientific and educational environment. It has been established that the introduction of digital technologies into strategic management processes contributes to increasing the adaptability of the regional economy to external challenges, strengthening the competitiveness of the industrial sector and ensuring long-term sustainable development of territories.

Keywords: *strategic planning; industrial development; region; digitalization of the economy; digital transformation; regional policy; industrial potential; digital infrastructure; innovative development; competitiveness.*

Peer-reviewed, approved and placed: 23.05.2026

Постановка проблеми. Сучасний розвиток регіональних економічних систем відбувається в умовах стрімкого поширення цифрових технологій, які докорінно змінюють механізми функціонування промисловості, підходи до управління виробничими процесами та інструменти реалізації регіональної економічної політики. Цифровізація стає одним із визначальних чинників підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу регіонів, стимулювання інноваційної активності підприємств та формування нових конкурентних переваг у глобальному економічному середовищі. Особливого значення набуває проблема стратегічного планування промислового розвитку регіонів, оскільки традиційні підходи до формування стратегій дедалі частіше виявляються недостатньо ефективними для реагування на швидкі технологічні зміни та динамічні трансформації ринкового середовища. В умовах цифрової економіки регіони повинні не лише адаптуватися до нових технологічних реалій, а й активно формувати власні цифрові екосистеми, здатні забезпечувати прискорення промислового розвитку та підвищення інвестиційної привабливості територій.

Разом із тим значна кількість регіонів стикається з проблемами нерівномірності цифрового розвитку, недостатнього рівня цифрової інфраструктури, обмеженості фінансових ресурсів для модернізації виробництва та недостатньої інтеграції цифрових технологій у систему стратегічного управління. Це зумовлює необхідність пошуку нових підходів до стратегічного планування промислового розвитку, які враховуватимуть особливості цифрової трансформації економіки та забезпечуватимуть формування ефективної моделі регіонального розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика стратегічного планування регіонального розвитку та цифрової трансформації економіки активно досліджується вітчизняними й зарубіжними науковцями (І. Косач, О. Трохимець, О. Гальцова, І. Гнатенко, М. Зось-Кіур, М. Газуда тощо) [1-26].

Значна частина сучасних досліджень присвячена питанням підвищення ефективності регіональної економічної політики, розвитку промислового потенціалу територій, формування інноваційних екосистем та впровадження цифрових технологій у систему управління соціально-економічними процесами [1-11]. Окремий напрям досліджень стосується розвитку цифрової економіки та її впливу на функціонування промислових підприємств. Науковці наголошують, що цифрові технології сприяють підвищенню продуктивності праці, оптимізації виробничих процесів, скороченню витрат та покращенню якості управлінських рішень [10-15]. Значна увага приділяється питанням впровадження технологій Індустрії 4.0, штучного інтелекту, великих даних, хмарних сервісів та цифрових платформ у діяльність промислових підприємств. У науковій літературі також активно досліджуються питання стратегічного управління регіональним розвитком. Вчені обґрунтовують необхідність переходу до адаптивних моделей стратегічного планування, які забезпечують оперативне реагування на зміни зовнішнього середовища та враховують особливості цифрової трансформації економіки [13-18]. Значна увага приділяється розвитку смарт-спеціалізації регіонів, кластерному підходу до організації виробництва та формуванню цифрових інноваційних екосистем [15-26]. Водночас недостатньо дослідженими залишаються питання інтеграції цифрових інструментів у процес стратегічного планування промислового розвитку регіонів, визначення механізмів оцінювання рівня цифрової зрілості регіональних економічних систем та формування комплексних моделей управління промисловим розвитком в умовах цифровізації економіки. Саме це зумовлює актуальність подальших наукових досліджень у зазначеному напрямі.

Мета дослідження полягає в обґрунтуванні теоретико-методичних засад стратегічного планування промислового розвитку регіонів в умовах цифровізації економіки, визначення ключових чинників цифрової трансформації промислового сектору та розроблення практичних рекомендацій щодо формування ефективної системи стратегічного управління регіональним промисловим розвитком на основі використання сучасних цифрових технологій.

Основні результати дослідження. Стратегічне планування промислового розвитку регіонів в умовах цифровізації економіки передбачає формування довгострокової системи управління, спрямованої на підвищення конкурентоспроможності територій, модернізацію виробничої бази, активізацію інноваційної діяльності та забезпечення сталого економічного зростання. На відміну від традиційних підходів, сучасне стратегічне планування повинно враховувати не лише ресурсний потенціал регіону, але й рівень його цифрової зрілості, спроможність до впровадження інновацій та швидкість адаптації до технологічних змін. Цифровізація економіки трансформує механізми функціонування промислового сектору, змінює структуру виробничих процесів та формує нові вимоги до системи регіонального управління [3; 8; 19]. Впровадження цифрових платформ, технологій Індустрії 4.0, штучного інтелекту, великих даних та хмарних сервісів створює можливості для підвищення продуктивності праці,

оптимізації витрат, покращення логістичних процесів та підвищення ефективності стратегічного управління розвитком регіональних економічних систем. Важливим завданням стратегічного планування є визначення інтегрального рівня цифрово-промислового розвитку регіону. Для цього пропонується використовувати авторський індекс цифрово-промислової трансформації:

$$IDPT = 0,3D + 0,25I + 0,2P + 0,15C + 0,1M \quad (1)$$

де: $IDPT$ – індекс цифрово-промислової трансформації регіону; D – рівень розвитку цифрової інфраструктури; I – інноваційна активність підприємств; P – рівень промислового виробництва; C – конкурентоспроможність регіону; M – ефективність управлінських механізмів.

Запропонований показник дозволяє комплексно оцінити готовність регіону до реалізації стратегій цифрової модернізації та визначити перспективи подальшого промислового розвитку. У сучасних умовах особливого значення набуває оцінювання ефективності реалізації стратегічних програм розвитку промисловості. З цією метою пропонується використовувати коефіцієнт стратегічної результативності:

$$CSR = \frac{EP + EI + ED}{RP} \quad (2)$$

де: CSR – коефіцієнт стратегічної результативності; EP – економічний ефект реалізації стратегії; EI – інноваційний ефект; ED – цифровий ефект; RP – ресурсне забезпечення програми розвитку.

Зростання значення коефіцієнта свідчить про підвищення ефективності стратегічного управління та результативності використання ресурсів регіону.

Для прогнозування впливу цифровізації на промисловий розвиток регіону доцільно використовувати модель стратегічного потенціалу:

$$SP = (DI \times IC \times HC)1/3 \quad (3)$$

де: SP – стратегічний потенціал промислового розвитку регіону; DI – рівень цифровізації економіки; IC – інноваційна спроможність регіону; HC – рівень розвитку людського капіталу.

Дана модель дозволяє визначити ступінь готовності регіону до реалізації довгострокових стратегій промислової модернізації та оцінити можливості формування нових конкурентних переваг. Стратегічні пріоритети промислового розвитку регіонів в умовах цифровізації економіки відображено (табл. 1).

Представлені стратегічні напрями демонструють, що цифровізація перестає бути окремим інструментом технологічного оновлення та перетворюється на системоутворюючий фактор регіонального розвитку. Саме

через інтеграцію цифрових технологій у промисловий сектор формується нова модель стратегічного управління, орієнтована на гнучкість, адаптивність та інноваційність економічних процесів [1; 3-8; 19].

Таблиця 1. Стратегічні пріоритети промислового розвитку регіонів в умовах цифровізації економіки, авторська розробка

Стратегічний напрям	Основний зміст	Цифрові інструменти	Очікуваний результат
Цифрова модернізація виробництва	Впровадження технологій Індустрії 4.0	IoT, Big Data, AI	Підвищення продуктивності виробництва
Інноваційний розвиток	Стимулювання інноваційної активності підприємств	Цифрові платформи інновацій	Зростання технологічної конкурентоспроможності
Розвиток людського капіталу	Формування цифрових компетентностей персоналу	Онлайн-освіта, цифрові освітні сервіси	Підвищення кваліфікації працівників
Розвиток цифрової інфраструктури	Розширення цифрових мереж і сервісів	Хмарні технології, дата-центри	Посилення інвестиційної привабливості
Смарт-управління регіоном	Цифровізація системи стратегічного управління	ВІ-системи, цифрові панелі моніторингу	Підвищення якості управлінських рішень
Кластеризація промисловості	Формування цифрових промислових кластерів	Екосистемні платформи співпраці	Посилення синергетичних ефектів розвитку

У таких умовах стратегічне планування повинно базуватися на принципах випереджувального розвитку, цифрової інтеграції, інноваційного партнерства та постійного моніторингу ефективності реалізації стратегічних рішень [9-18; 24]. Подальший розвиток промислового сектору регіонів значною мірою залежатиме від здатності органів влади забезпечувати координацію між бізнесом, науково-освітнім середовищем та інституціями розвитку. Формування цифрових екосистем, розвиток смарт-спеціалізації регіонів та впровадження інтелектуальних систем управління створюватимуть передумови для підвищення стійкості регіональної економіки та забезпечення довгострокового промислового зростання в умовах цифрової трансформації суспільства [19-26].

Подальше вдосконалення стратегічного планування промислового розвитку регіонів в умовах цифровізації економіки потребує переходу від традиційних підходів до формування стратегій до моделей адаптивного та інтелектуального управління [8; 11; 15; 22]. Сучасне економічне середовище характеризується високою динамічністю змін, швидким оновленням технологій, трансформацією виробничих процесів та посиленням конкуренції

між регіонами за інвестиційні, кадрові та інноваційні ресурси. У таких умовах стратегічне планування повинно орієнтуватися не лише на досягнення поточних показників економічного зростання, але й на формування довгострокової спроможності регіональних економічних систем до саморозвитку, технологічної модернізації та ефективного використання цифрових можливостей. Цифрова трансформація промисловості поступово змінює характер взаємодії між усіма учасниками економічних процесів. Якщо раніше основна увага приділялася нарощуванню виробничих потужностей та матеріально-технічної бази підприємств, то сьогодні ключовими джерелами конкурентних переваг стають інформація, знання, цифрові компетентності та інноваційні технології. Саме тому стратегічні документи регіонального розвитку повинні враховувати не лише виробничі показники, але й рівень цифрової зрілості підприємств, інтенсивність впровадження інновацій, розвиток цифрової інфраструктури та якість людського капіталу. Особливого значення набуває використання цифрових платформ у процесі стратегічного управління промисловим розвитком. Такі платформи забезпечують оперативний збір, оброблення та аналіз значних масивів даних щодо діяльності підприємств, стану ринку праці, інвестиційної активності, інноваційних процесів та соціально-економічної ситуації в регіоні. Завдяки цьому органи влади отримують можливість формувати більш обґрунтовані управлінські рішення, здійснювати прогнозування можливих сценаріїв розвитку та своєчасно реагувати на зовнішні виклики. Водночас цифрові інструменти створюють умови для підвищення прозорості управлінських процесів та посилення взаємодії між владою, бізнесом і громадськістю.

Важливим напрямом стратегічного планування є стимулювання розвитку регіональних промислових кластерів, які в умовах цифрової економіки трансформуються у складні мережеві екосистеми. Такі структури об'єднують виробничі підприємства, наукові установи, заклади освіти, інноваційні центри та органи влади навколо спільних цілей розвитку. Формування цифрових кластерів сприяє прискоренню трансферу технологій, активізації інноваційної діяльності, підвищенню продуктивності виробництва та створенню нових можливостей для залучення інвестицій. У результаті регіони отримують додаткові стимули для економічного зростання та посилення своїх позицій у національному й міжнародному економічному просторі [8; 11; 18]. Не менш важливою складовою стратегічного планування виступає розвиток людського капіталу як ключового ресурсу цифрової економіки. Ефективність впровадження сучасних технологій значною мірою залежить від рівня кваліфікації працівників, їхньої здатності адаптуватися до технологічних змін та використовувати цифрові інструменти у професійній діяльності. У зв'язку з цим стратегічні програми розвитку регіонів повинні передбачати комплекс заходів щодо розвитку цифрових компетентностей населення, модернізації освітньої інфраструктури, підтримки безперервного навчання та підготовки фахівців для високотехнологічних секторів промисловості.

Суттєвий вплив на результативність стратегічного планування здійснює також рівень інвестиційної привабливості регіону. В умовах цифровізації інвестори дедалі більше оцінюють не лише наявність природних чи виробничих

ресурсів, а й рівень розвитку цифрової інфраструктури, доступність сучасних комунікаційних мереж, ефективність електронного урядування та можливості цифрової взаємодії з державними інституціями. Тому формування сприятливого цифрового середовища стає одним із ключових завдань регіональної політики, спрямованої на залучення інвестицій та підтримку промислового розвитку.

Таким чином, стратегічне планування промислового розвитку регіонів в умовах цифровізації економіки повинно розглядатися як безперервний процес управління трансформаційними змінами, спрямований на забезпечення технологічного оновлення виробництва, формування цифрових конкурентних переваг та підвищення стійкості регіональних економічних систем до зовнішніх викликів [4; 10-15; 18]. Поєднання цифрових технологій, інноваційних підходів до управління, розвитку людського капіталу та ефективної регіональної політики створює підґрунтя для формування нової моделі промислового розвитку, здатної забезпечити довгострокове економічне зростання та підвищення конкурентоспроможності регіонів у цифрову епоху.

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що цифровізація економіки суттєво змінює зміст і механізми стратегічного планування промислового розвитку регіонів, перетворюючи цифрові технології на один із ключових чинників забезпечення довгострокової конкурентоспроможності територій. Обґрунтовано, що ефективно стратегічне планування в сучасних умовах повинно враховувати не лише традиційні виробничо-економічні параметри розвитку, але й рівень цифрової зрілості регіону, інноваційну активність суб'єктів господарювання, стан цифрової інфраструктури та спроможність регіональних інституцій забезпечувати управління трансформаційними процесами. Доведено, що цифровізація створює нові можливості для модернізації промислового сектору, підвищення продуктивності виробництва, оптимізації використання ресурсів та вдосконалення системи управлінських рішень. Встановлено, що впровадження цифрових платформ, інструментів штучного інтелекту, великих даних та хмарних сервісів сприяє формуванню нової архітектури регіонального розвитку, орієнтованої на інноваційність, адаптивність та стійкість до зовнішніх викликів. У зв'язку з цим стратегічне планування повинно базуватися на принципах цифрової інтеграції, інноваційного партнерства та безперервного моніторингу результативності реалізації стратегічних програм. Запропоновані авторські підходи до оцінювання цифрово-промислової трансформації регіонів дозволяють комплексно визначати рівень розвитку промислового потенціалу, ефективність реалізації стратегічних рішень та готовність регіональних економічних систем до функціонування в умовах цифрової економіки. Використання індексу цифрово-промислової трансформації, коефіцієнта стратегічної результативності та моделі стратегічного потенціалу створює методичне підґрунтя для обґрунтування управлінських рішень, визначення стратегічних пріоритетів та оцінювання перспектив розвитку промислового сектору. Встановлено, що важливими передумовами успішної реалізації стратегій промислового розвитку виступають розвиток цифрової інфраструктури, формування регіональних інноваційних екосистем, підтримка цифрових

промислових кластерів, підвищення рівня цифрових компетентностей населення та активізація взаємодії між органами влади, бізнесом і науково-освітнім середовищем. Саме поєднання зазначених складових забезпечує формування сприятливого середовища для технологічного оновлення виробництва та зміцнення конкурентних позицій регіонів.

Практичне значення результатів дослідження полягає у можливості використання запропонованих підходів під час розроблення регіональних стратегій розвитку, програм цифрової модернізації промисловості, планів смарт-спеціалізації та механізмів підтримки інноваційної діяльності підприємств. Реалізація цифрово орієнтованої моделі стратегічного планування сприятиме прискоренню структурної модернізації промислового сектору, підвищенню інвестиційної привабливості регіонів, зміцненню їх економічної стійкості та забезпеченню довгострокового соціально-економічного зростання. Перспективи подальших досліджень доцільно пов'язати з розробленням адаптивних цифрових моделей управління регіональним розвитком, застосуванням інструментів прогнозної аналітики та оцінюванням впливу технологій штучного інтелекту на процеси стратегічного планування промислового розвитку регіонів.

1. Косач, І. (2026). Стратегічне управління промисловим підприємством в умовах цифровізації бізнес-процесів. *Проблеми і перспективи економіки та управління*, (1 (45)), 148-156. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1\(45\)-148-156](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1(45)-148-156)

2. Трохимець, О. І., Гальцова, О. Л., & Гнатенко, І. А. (2021). Сутність інновацій та інноваційного підприємництва за умов зміни споживчих переваг та маркетингової поведінки підприємств. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*, (5), 40-45. <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2021-5-6>

3. Огренич, Ю., & Аношина, С. (2025). Ефективне управління фінансами промислових підприємств через податкові механізми в умовах воєнного стану та цифровізації економіки. *Сталий розвиток економіки*, (2 (53)), 5-14. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-53-1>

4. Гнатенко, І. А., & Рубежанська, В. О. (2016). Теоретико-методологічні аспекти визначення специфічних ознак регіонального ринку праці. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля*, (6), 36-39.

5. Газуда, М. (2025). Механізм формування інноваційної стратегії розвитку промислових підприємств в епоху цифрових трансформацій. *Проблеми і перспективи економіки та управління*, (4 (44)), 116-126. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-4\(44\)-116-126](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-4(44)-116-126)

6. Гончаров, В. М., Зось-Кіор, М. В., & Ільїн, В. Ю. (2011). Корпоративне управління/Навчальний посібник. Луганськ: Еталон-2.

7. Дороніна, О., & Трегубов, О. (2024). Стратегічне планування розвитку економічного простору регіонів України в умовах нестабільності. *Економіка та суспільство*, (68). <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/5033/4979>

8. Зось-Кіор, М., Ільїн, В., & Свирида, Е. (2020). Розвиток трудового потенціалу в системі ефективного менеджменту організації. *Економіка та суспільство*, (22). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2020-22-78>

9. Назар, Д., & Білецький, А. (2026). Особливості стратегічного управління промисловими підприємствами у реаліях цифрових трансформацій в економіці України. *Економіка та суспільство*, (83). [10.32782/2524-0072/2026-83-166](https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-83-166)

10. Гнатенко, І. А. (2020). Оцінювання системи продовольчої безпеки України. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*, (6), 204-207. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-74-112>

11. Марченко, О. Ю. (2024). Стратегічне спрямування розвитку економіки регіонів України на зелену та цифрову трансформацію. *Управління змінами та інновації*, (9), 91-96. <https://doi.org/10.32782/CM1/2024-9-18>

12. Гнатенко, І. А., & Рубежанська, В. О. (2016). Вплив глобалізації на національний та регіональні ринки праці в Україні. Вісник Одеського національного університету. Серія: Економіка, (21, Вип. 3), 109-112.

13. Ніжейко, К., & Залевський, М. (2025). Роль цифровізації в стратегії відновлення економіки України. Сталій розвиток економіки, (2 (53)), 384-390. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-53-53>

14. Наумов, Ю. Ф., Германенко, О. М., & Зось-Кіор, М. В. (2001). Регіональні аспекти виробництва та реалізації яловичини в Луганській області. Економіка АПК, 11, 85-87.

15. Кушніренко, О. М., & Гахович, Н. Г. (2023). Імплементация європейських принципів в стратегічному плануванні повоєнного відновлення України. Науковий вісник міжнародної асоціації науковців. Електронне наукове видання. Серія: Економіка, управління, безпека, технології, 2(2). 10.56197/2786-5827/2023-2-2-2

16. Гнатенко, І. А., Хухра, О. І., & Журавльов, Д. В. (2025). Громадянська участь у процесах прийняття рішень та формування державної політики на місцевому рівні. Вісник Полтавського державного аграрного університету. Серія «Публічне управління та адміністрування», (3), 66–73. <https://doi.org/10.32782/pdau.pma.2025.3.9>

17. Чиж, В. І., & Білан, С. (2025). Стратегії технічного розвитку в контексті цифрової трансформації та сталого розвитку. Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки, 26(4 (77)), 63-74. [https://doi.org/10.24025/2306-4420.77\(4\).2025.342889](https://doi.org/10.24025/2306-4420.77(4).2025.342889)

18. Плаксієнко, В. Я., Зось-Кіор, М. В., & Гнатенко, І. А. (2021). Компетентнісний підхід в командотворенні менеджменту підприємства в контексті розвитку сучасного ринку праці. Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво, (4), 76-81. <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2021-4-12>

19. Кобелева, Т., & Перерва, П. (2025). Стратегії розвитку та оцінювання економічного потенціалу промислового підприємства в умовах креативної економіки. Вісник Полтавського державного аграрного університету. Серія «Економіка, управління та фінанси», (3), 53-59. <https://doi.org/10.32782/pdau.eco.2025.3.7>

20. Зось-Кіор, М., Кирилюк, Є., & Терентьева, О. (2021). Моделювання управління земельними ресурсами в Україні в контексті глобалізації та формування сталих агропродовольчих систем. Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія «Економічні науки», 65-72. <https://doi.org/10.31651/2076-5843-2021-3-65-72>

21. Іванова, Н. (2025). Стратегічні орієнтири інноваційного розвитку промислових підприємств в умовах цифрової трансформації. Проблеми і перспективи економіки та управління, (1 (41)), 211-223. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1\(41\)-211-223](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1(41)-211-223)

22. Михайлов, А. М., Ільїн, В. Ю., Коцупатрий, М. М., Фурсіна, О. В., & Гнатенко, І. А. (2021). Управління інноваційною економікою в контексті тренду сталого розвитку в рамках моделі інституціонально-матричної кластеризації в умовах адаптивного кадрового менеджменту, діджиталізації агропродовольчої сфери та адаптації до умов пандемії COVID-19. Економічні горизонти, 2(17), 29–40.

23. Кириченко, О. (2023). Управління інвестиційно-інноваційним забезпеченням впровадження адаптивних стратегій розвитку підприємств, малого та середнього бізнесу в умовах цифрової трансформації. Вчені записки Університету «КРОК», (4 (72)), 94-101. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2023-72-94-101>

24. Гнатенко, І. А. (2014). Специфічні проблеми оцінювання партнерської взаємодії малих та великих виробничих підприємств. Український соціум, (4), 104-112. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Usoc_2014_4_10

25. Газуда, М., & Газуда, Л. (2025). Стратегічні пріоритети інноваційного розвитку промислових підприємств в умовах цифровізації. Проблеми і перспективи економіки та управління, (3 (43)), 130-138. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-3\(43\)-130-138](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-3(43)-130-138)

26. Давимука, С. А. (2024). Регіональний розвиток України на шляху до європейської інтеграції: роль інноваційних інструментів. Регіональна економіка, 3(113), 15-26. <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2024-3-1>

---

1. Kosach, I. (2026). Stratehichne upravlinnia promyslovym pidpriemstvom v umovakh tsyfrovizatsii biznes-protseviv. Problemy i perspektivy ekonomiky ta upravlinnia, (1 (45)), 148-156. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1\(45\)-148-156](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1(45)-148-156)

2. Trokhymets, O. I., Haltsova, O. L., & Hnatenko, I. A. (2021). Sutnist innovatsii ta innovatsiinoho pidpriemnytstva za umov zminy spozhyvchykh perevah ta marketynhovoї povedinky pidpriemstv. Derzhava ta rehiony. Serii: Ekonomika ta pidpriemnytstvo, (5), 40-45. <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2021-5-6>
3. Ohrenych, Yu., & Anoshina, S. (2025). Efektyvne upravlinnia finansamy promyslovykh pidpriemstv cherez podatkovy mekhanizmy v umovakh voiennoho stanu ta tsyfrovizatsii ekonomiky. Staly rozvytok ekonomiky, (2 (53)), 5-14. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-53-1>
4. Hnatenko, I. A., & Rubezhanska, V. O. (2016). Teoretyko-metodolohichni aspekty vyznachennia spetsyfichnykh oznak rehionalnoho rynku pratsi. Visnyk Skhidnoukrainskoho natsionalnoho universytetu imeni Volodymyra Dalia, (6), 36-39.
5. Hazuda, M. (2025). Mekhanizm formuvannia innovatsiinoї stratehii rozvytku promyslovykh pidpriemstv v epokhu tsyfrovyykh transformatsii. Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia, (4 (44)), 116-126. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-4\(44\)-116-126](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-4(44)-116-126)
6. Honcharov, V. M., Zos-Kior, M. V., & Ilin, V. Yu. (2011). Korporatyvne upravlinnia/Navchalnyi posibnyk. Luhansk: Etalon-2.
7. Doronina, O., & Trehubov, O. (2024). Stratehichne planuvannia rozvytku ekonomichnoho prostoru rehioniv Ukrainy v umovakh nestabilnosti. Ekonomika ta suspilstvo, (68). <https://economyand-society.in.ua/index.php/journal/article/view/5033/4979>
8. Zos-Kior, M., Ilin, V., & Svyryda, E. (2020). Rozvytok trudovoho potentsialu v systemi efektyvnoho menedzhmentu orhanizatsii. Ekonomika ta suspilstvo, (22). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2020-22-78>
9. Nazar, D., & Biletskyi, A. (2026). Osoblyvosti stratehichnoho upravlinnia promyslovymy pidpriemstvamy u realiiakh tsyfrovyykh transformatsii v ekonomitsi Ukrainy. Ekonomika ta suspilstvo, (83). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-83-166>
10. Hnatenko, I. A. (2020). Otsiniuvannia systemy prodovolchoї bezpeky Ukrainy. Derzhava ta rehiony. Serii: Ekonomika ta pidpriemnytstvo, (6), 204-207. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-74-112>
11. Marchenko, O. Yu. (2024). Stratehichne spriamuvannia rozvytku ekonomiky rehioniv Ukrainy na zelenu ta tsyfrovu transformatsiiu. Upravlinnia zminy ta innovatsii, (9), 91-96. <https://doi.org/10.32782/CMI/2024-9-18>
12. Hnatenko, I. A., & Rubezhanska, V. O. (2016). Vplyv hlobalizatsii na natsionalnyi ta rehionalni rynky pratsi v Ukraini. Visnyk Odeskoho natsionalnoho universytetu. Serii: Ekonomika, (21, Vyp. 3), 109-112.
13. Nizheiko, K., & Zalievskiy, M. (2025). Rol tsyfrovizatsii v stratehii vidnovlennia ekonomiky Ukrainy. Staly rozvytok ekonomiky, (2 (53)), 384-390. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-53-53>
14. Naumov, Yu. F., Hermanenko, O. M., & Zos-Kior, M. V. (2001). Rehionalni aspekty vyrobnytstva ta realizatsii yalovychny v Luhanskii oblasti. Ekonomika APK, 11, 85-87.
15. Kushnirenko, O. M., & Hakhovych, N. H. (2023). Implementatsiia yevropeyskykh pryntsyviv v stratehichnomu planuvanni povoiennoho vidnovlennia Ukrainy. Naukovy visnyk mizhnarodnoi asotsiatsii naukovtsiv. Elektronne naukove vydannia. Serii: Ekonomika, upravlinnia, bezpeka, tekhnolohii, 2(2). <https://doi.org/10.56197/2786-5827/2023-2-2-2>
16. Hnatenko, I. A., Khukhra, O. I., & Zhuravlov, D. V. (2025). Hromadianska uchast u protsesakh pryiniattia rishen ta formuvannia derzhavnoi polityky na mistsevomu rivni. Visnyk Poltavskoho derzhavnoho ahrarnoho universytetu. Serii «Publichne upravlinnia ta administruvannia», (3), 66-73. <https://doi.org/10.32782/pdau.pma.2025.3.9>
17. Chyzh, V. I., & Bilan, S. (2025). Stratehii tekhnichnoho rozvytku v konteksti tsyfrovoy transformatsii ta staloho rozvytku. Zbirnyk naukovykh prats Cherkaskoho derzhavnoho tekhnolohichnoho universytetu. Serii: Ekonomichni nauky, 26(4 (77)), 63-74. [https://doi.org/10.24025/2306-4420.77\(4\).2025.342889](https://doi.org/10.24025/2306-4420.77(4).2025.342889)
18. Plaksienko, V. Ya., Zos-Kior, M. V., & Hnatenko, I. A. (2021). Kompetentnisnyi pidkhid v komandtovorenni menedzhmentu pidpriemstva v konteksti rozvytku suchasnoho rynku pratsi. Derzhava ta rehiony. Serii: Ekonomika ta pidpriemnytstvo, (4), 76-81. <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2021-4-12>
19. Kobieliava, T., & Pererva, P. (2025). Stratehii rozvytku ta otsiniuvannia ekonomichnoho potentsialu promyslovoho pidpriemstva v umovakh kreatyvnoї ekonomiky. Visnyk Poltavskoho derzhavnoho ahrarnoho universytetu. Serii «Ekonomika, upravlinnia ta finansy», (3), 53-59. <https://doi.org/10.32782/pdau.eco.2025.3.7>

20. Zos-Kior, M., Kyrlyuk, Ye., & Terentieva, O. (2021). Modeliuvannia upravlinnia zemelnymy resursamy v Ukraini v konteksti hlobalizatsii ta formuvannia stal'nykh ahroprodovolchyykh system. *Visnyk Cherkaskoho natsionalnoho universytetu imeni Bohdana Khmelnytskoho. Seriiia «Ekonomichni nauky*, 65-72. <https://doi.org/10.31651/2076-5843-2021-3-65-72>
21. Ivanova, N. (2025). Stratehichni oriientyry innovatsiinoho rozvytku promyslovykh pidpriemstv v umovakh tsyfrovoy transformatsii. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia*, (1 (41)), 211-223. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1\(41\)-211-223](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1(41)-211-223)
22. Mykhailov, A. M., Ilin, V. Yu., Kotsupatryi, M. M., Fursina, O. V., & Hnatenko, I. A. (2021). Upravlinnia innovatsiinoy ekonomikoi v konteksti trendu staloho rozvytku v ramkakh modeli instytutsionalno-matrychnoi klasteryzatsii v umovakh adaptyvnoho kadrovoho menedzhmentu, didzhitalizatsii ahroprodovolchoi sfery ta adaptatsii do umov pandemii COVID-19. *Ekonomichni horyzonty*, (2(17)), 29-40.
23. Kyrychenko, O. (2023). Upravlinnia investytsiino-innovatsiinym zabezpechenniam vprovadzhennia adaptyvnykh stratehii rozvytku pidpriemstv, maloho ta serednoho biznesu v umovakh tsyfrovoy transformatsii. *Vcheni zapysky Universytetu «KROK»*, (4 (72)), 94-101. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2023-72-94-101>
24. Hnatenko, I. A. (2014). Spetsyfichni problemy otsiniuvannia partnerskoi vzaiemodii malykh ta velykykh vyrobnychyykh pidpriemstv. *Ukrainskyi sotsium*, (4), 104-112. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Usoc_2014_4_10
25. Hazuda, M., & Hazuda, L. (2025). Stratehichni priorytety innovatsiinoho rozvytku promyslovykh pidpriemstv v umovakh tsyfrovizatsii. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia*, (3 (43)), 130-138. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-3\(43\)-130-138](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-3(43)-130-138)
26. Davymuka, S. A. (2024). Rehionalnyi rozvytok Ukrainy na shliakhu do yevropeiskoi intehtratsii: rol innovatsiinyykh instrumentiv. *Rehionalna ekonomika*, 3(113), 15-26. <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2024-3-1>